

Jebel Toubkal - 4,167 m

V rámci přípravy na parné léto jsme se vydali na konci dubna do Maroka. Klasické objevování nám neznámých krajin jsme si zpřijemnilí pokusem zdotat nejvyšší horu pohoří Vysoký Atlas.

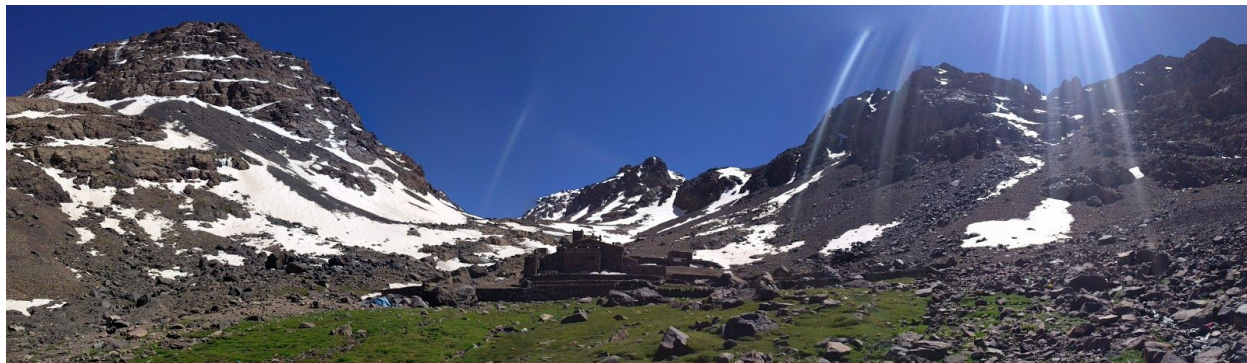
Cesta vzhůru začíná v městečku Imlil (cca 1700 m.n.m), kam jsme dorazili pozdě večer autem, které jsme zaparkovali nedaleko hotelu. Zvyklí na 35+°C byl trošičku šok klesnout pod 20°C. Ale nic co bychom nezvládli a na co bychom nebyli připraveni.

Ráno hned po snídani jsme se s přebalenými batohy (víceméně jsme nestli jen jídlo, trochu vody, oblečení a půjčený spacák) vydali směr horská chata Les Mouflons (3207 m.n.m). Ubytování jsme zarezervovali ten samý den. Naštěstí. Haluz.

Cesta na chatu byla bezproblémová, lemovaná kozama a horským potůčkem, který občas sloužil jako lednička pro nápoje nabízené místními. Dorazili jsme do cíle po 6ti hodinách klidného tempa. Viz <https://connect.garmin.com/modern/activity/1729404612>

Následovalo ubytování a večere v ceně (280 dhm / osoba / noc). Snažili se nám ještě vnutit cepíny a mačky, ale to jsem tušil, že nebude vůbec třeba. Místo maček jsem bral takové lepší nesmeky a místo cepínů jedny hole.

Vyrazili jsme ráno s rozbřeskem (cca v 7 ráno). Docela kosa a větrno. Čím více se rozednilo, tím více foukalo. Až tak, že lidi otáčeli a šli zpět, protože to bylo místy opravdu nepříjemné. Člověk se musel při závanu větru zastavit, snížit těžiště a otočit hlavu, pokud nechtěl dostat spršku zmrzlého sněhu do obličeje. Dokonce jsem nabízel Verči, že to otočíme, ale naštěstí nezklamala a šli jsme dál.

Nabírání nadmořské výšky šlo docela plynule. Vítr se neuklidňoval a Verču začala bolet hlava v konečných pasážích. No, dobojovali jsem to až do konce a větrného vrcholu se dočkali. Čekal nás tam nevzhledný jehlan či co z železa. Udělali jsme foto a mazali dolů. Na chatě jsme byli za 6,5 hodiny od té doby co jsme ji opustili.

<https://connect.garmin.com/modern/activity/1729407343>

